

**ת"פ 51297/01 - מדינת ישראל - ע"י תביעה לחייב שלוחת אשדוד
ואח'... נגד שלום זגורו - ע"י עו"ד בן יהודה, אילן כהлон - ע"י עו"ד בן
חיים, אריאל מנגיסטו - ע"י ואח'...**

בית משפט השלום באשדוד

ת"פ 14-01-51297 מדינת ישראל נ' זגורו(עוצר) ואח'
בפני כבוד השופט גילת של
בדין: מדינת ישראל - ע"י תביעה לחייב שלוחת אשדוד
בעניין: המאשימה
נגד הנאים
1. שלום זגורו - ע"י עו"ד בן יהודה
2. אילן כהلون - ע"י עו"ד בן חיים 3. אריאל מנגיסטו -
עו"ד גלבמן 4. רוני גז - ע"י עו"ד בן יהודה

החלטה

בעתירה לגילוי ראייה

נגד הנאים הוגש כתוב אישום בו יוחסה להם עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, ולגי הנאים 3-1 יוחסו בנוסף
 Heb. עבירות של התפרצויות לדירה, גנבה, היזק לרכוש בمزיד והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, עבירות שבוצעו בין
התאריכים 19.1.14 עד 21.1.14.

הנאים כפרו בעבירות שיויחסו להם, והם שקרו את עצםם, כל אחד בנפרד, לחצר הדירה שנפרצה במועד האמור,
טענו כי לא קשו קשר, לא התפרצו לדירה ולא גנבו רכוש, אם כי הנאם 3 היה כי נתפס ברשותו רכוש שנגנב
מהדירה, שلطענתו מצא במקום.

מדובר ב"כ הצדדים עולה, כי רובו של התקיק מבוסס על האזנות סתר שבוצעו לנאים, ועל דוחות שוטרים שתצפו על
התרחש בעת ביצוע העבירות.

בתקיק קים חומר רב שנחשה בתעודה חסין, מכח סעיף 45 לפקודת הראות [נוסח חדש] תשל"א-1971 (להלן-
הפקודה), אותה הגישה לעוני ב"כ הנאם 2.

בתעודה החסין עליה חתום השר יצחק אהרוןוביץ' ביום 14.2.17, החליט השר לבחوت "כל פרט או מידע שיש בו כדי
לגלות חומר חוקרי...". זאת בהתייחס לשלווש מילימ שנקחקו משני דוחות פעולה גליים של שוטרים, פרט הרכב בו
השתמשה המשטרת במהלך החקירה, חומר חוקירה המסומן ע' 1, לרבות זהות האנשים שנזכרים בו, פעולות החוקירה
המתועדת בו ותוצרייה.

בנוסף, החליט השופר לחסות "כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלוות זהות האדם/אנשים אשר מסר/o למשטרה את המידע המתועד בדו"ח חותם הידיעה... בנספח א' לתעוזת החסינון, לרבות פרטים נוספים כמפורט בסוף נחסה גם הוא. וכן החליט לחסוט "כל פרט או מידע שיש בו כדי לגלוות את אופן קבלת המידע המתועד בדו"ח ידיעה מס' 889-0065-14".

בנוסף, חסה השופר את כל הקשור לשיטה, אמצעים ואופן הביצוע הטכני בנוגע להקלטות, הסרטות והازנות טלפוןניות, וכן מספר מילימטרים שמנחקו מבקשת להאזנת סתר שבתי.

לגביו כל החומר המפורט לעיל, הביע השופר את דעתו, כי בגין יש כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב, שכן הוא עלול לסקן שלומם של בני אדם, לפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה, לחשוף שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה ולפגוע ביעילות פעולתה.

ב"כ הנאשם 2 הגישה עתירה לגילוי ראייה חסוי, במסגרת התמקדה בעיקר בחומר הבא: אופן קבלת המידע המתועד בדו"ח ידיעה מס' 889-0065-14, תוכנה המלא של ידיעה מס' 14-0031-561 וזהות מוסר המידע, תוכנם המלא של שני דוחות הפעולה הגלויים, וחומר החקירה שסומן ע' 1.

לטענת הסגנורית, החומר חסוי עשוי, למיטב ידיעתה, לסייע להגנתו של הנאשם 2.

עוד טענה הסגנורית, כי מעורבותו של המקור המודיעיני בידיעה מס' 14-0031-561 הינה מעורבות של ממש אשר לא התחזקה במסירת מידע בלבד, וכי יש מקום למסור לפחות פראהרזה על מידע זה.

בנוסף, טענה כי אופן קבלת המידע שבידיעה מס' 889-0065-14, מהוות חומר חקירה רלוונטי, או כי מדובר בחילופין במקור המערוב בביצוע העבירה.

הסגנורית הגישה חומר חסוי לעיון בית המשפט בלבד.

בדיוון שהתקיים בפני ביום 14.6.19 בدلתיים סגורות, בנסיבות ב"כ המאשימה ואנשי המודיעין בלבד, הוצג לעיוני כל החומר חסוי, וכן טבלת ריכוז ידיעות לסגנור, בה פורטו הפראהרות והחומר הגלי המתיחס ל-10 הידיעות המודיעיניות שבתי.

לפי סעיף 45 לפקודה "אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יכול, ראייה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידיו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדבר בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראייה, כי הצורך לגלוותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלוותה".

על פי לשון הסעיף ועל פי ההלכה הפסוקה, בהליך של עתירה לגילוי ראייה על בית המשפט לעורר אייזון בין שני

machad, האינטראס העומד ביסוד ההליך הפלילי, של גילוי האמת, אשר עבورو יש לחשוף את כל חומר החקירה לנאים ולבית המשפט, כדי שהנאשם יוכל להוכיח את חפותו וולערר את גרסת התביעה.

מайдך, עומדים האינטראסים המוגנים המפורטים בסעיפים 44 ו- 45 לפוקודה, המבטאים בין היתר את טובת הציבור, כי חומר מסויים לא יחשוף ובכך יפגע בביטחון המדינה או בעניין ציבורי חשוב.

לגביו אופן ביצוע מלאכת האיזון, קבע כבוד השופט ברק (כתוארו אז) בב"ש 838/84 **ליבני ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד לח(3), 729 (להלן- הילכת **ליבני**) :

"עשית צדק' בהקשר זה שמשמעותה ניהול הליך פלילי הוגן, שיש בו כדי לחשוף את האמת ולא לגרום לעיוות דין לאוטו נאשם ספציפי העומד לדין. על-כן, אם חומר החקירה, אשר לגביו חל החיסון, חיוני הוא להגנת הנאשם, כי אז, בוודאי, הצדק דורש את גילויו, ושיקול זה עדיף על-פני כל שיקול ביטחוני אפשרי... עדיף זיכוי של נאשם, שתא אשםתו אין להוכיח בשל הצורך לגלוות ראייה שיש אינטראס ביטחוני שלא לגלוותה, על-פני הרשותו של נאשם, שתא חפותו אין להוכיח בשל הצורך שלא לגלוות ראייה חסונה...".

אשר לבחינת חיוניות הראייה להגנת הנאשם, נקבע בהילכת **ליבני**:

"כל מידע רלוואנטי עשוי לשמש את הנאשם וחשוב הוא להגנתו, שכן "אין חקר לתבונת סניגור מוכשר, ואין לנחש כיצד היה יכול לנצל את החומר הנמצא בפניו" (ע"פ 35/50, בעמ' 433)...

חשיבותו של חומר החקירה לאינטראס של הנאשם צריכה להיקבע על-ידי הנאשם ועל-ידי בא-כחו, ולא על-ידי התביעה... לעניין זה, אין זו טענה כלל, כי הראייה המתבקשת היא שולית בחשיבותה, כי יש אחריות שכמותה, וכי כל ניסיונו של הסניגור אינו אלא לדוג בחומר החקירה, שמא יעלה בחכתו טענה המועילה למרשו.

זכותו של הנאשם היא, כי כל חומר החקירה - העיקרי והמשני גם יחד - יהיה לפני ולפני סניגורו, שכן רק כך ניתן להבטיח משפט הוגן. "אם אין מגלים לנאים את חומר החקירה, לעולם אין לדעת אם קיימות בו ראיות העשויות לעזור לו בהגנתו. אין לדרש ממנו שיסמוך בכךון זה על הצהרות התובע" (ע"פ 179/79, בעמ' 692)."

בע"פ 889/96 **מאזיריב נ. מדינת ישראל**, פ"ד נא(1), 433 (להלן- הילכת **מאזיריב**), אומצה בדעת רוב גישתה של כבוד השופט דורנר בנוגע לבחינת חיוניות הראייה להגנה, ולפיה:

"ראייה העשויה לעורר ספק באשמהו של הנאשם, בין באופן ישיר, על-ידי ביסוס טענות הגנה, ובין בעקיפין, על-ידי כירוסום משקלן של ראיות התביעה, היא חיונית להגנת הנאשם..."

לדעתי, ככל יש להכريع בחיוניותה להגנת הנאשם של עדות חסואה על-סמך ההנחה כי היא תניב את המידע שהוא מבקש להציג באמצעותה, ובלבד שקיים פוטנציאלי ראוי לנכונותה של הנחה זו ואין היא מופרcta...>.

אכן, ההנחה הכללית האמורה כי תוכן העדות החסואה תהיה על פי ציפיות הנאשם עשויה להביא לזכויו גם אם קיימות עדויות סותרות. אך זהו המחיר שחברתנו חייבת לשלם על-מנת למנוע הרשעה של חפים מפשע."

במהלך, קובעה גישה זו כחלק מההלכה הפסוקה (דנ"פ 1424/01 מדינת ישראל נ' חמאן (23.4.01)).

עוד נקבע בהלכת **ሊבנוי**, כי הבדיקה של מידת נחיצותה של הראה אינה יכולה להיות מופשטת ואקדמית, אלא קונקרטית וצמודה לעובדות המקורה הנדון, כאשר על בית המשפט לבחון את מסכת הראות, את שدة המחלוקת בין הצדדים, ואת מיקומה של הראה במסכת זו.

מכאן לעניינו,

לא יכולה להיות מחלוקת כי חישפת מקורות מידע מודיעיני עשויה לס肯 חי אדם, לפגוע בשיתוף הפעולה של מקורות פוטנציאליים עם המשטרה, ולפגוע ביעילות עבודתה של המשטרה.

מכאן שעל בית המשפט לבחון את מידת נחיצות המידע להגנת הנאשםם, בשים לב גםuko להגנה שלהם, ולהורות על גילוי המידע רק אם הוא חיוני, או טומן בחובו פוטנציאלי לשיע להגנת הנאשםם.

אשר למקור/אופן קבלת המידע הנוגע לדוח ידיעה מס' 14-0065-889, לאחר שעינתי בחומר, שמעתי את דברי אנשי המודיעין, ולאור פירוט כפירתם של הנאשםם, מצאתי כי מדובר בחומר שתرومתו להגנת הנאשםם דלה, ומנגד חישפותו עלולה לפגוע מושית באינטרסים המוגנים שפורטו בתעודה החסין, כך שאין מקום לגלותו.

אשר לתוכן הידיעה שמספרה 14-0031-561, הרי שיעון בידיעה מעלה כי תוכנה אינו רלוונטי כלל לעניינו, ואין בו פוטנציאלי ראוי כלשהו יכול לתרום להגנת הנאשםם, ומайдך חישפת התוכן, או אף פראפרזה שלו, עשויה לחסוף את מוסר המידע, לס肯 את חייו ולפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה.

אשר למילימ שנקחקו מדווחות הפעולה של השוטרים דימיטרי רוזנברג ואלמו גבי, הרי שהן קשורות לחסין שהוטל על פרט הרכב בתעודה החסין, אין בהן כל תרומה להגנת הנאשםם, אך חישפותן עשויה לפגוע בעבודת המשטרה, לחסוף שיטות עבודתה ודרכי פעולתה.

אשר לחומר החקירה שסומן ע' 1, לאחר ששמעתי את דברי אנשי המודיעין ועינתי בחומר, הרי שהן קשורות לחסין שהוטל על הנאשםם, מצאתי כי גם כאן מדובר בחומר שתرومתו להגנת הנאשםם דלה, אך חישפותו עלולה לפגוע מושית

בaintrists המוגנים שפורטו בתעוזת החסין.

למעלה מן הנדרש ATIICHIS גם לחומר לגבי לא התייחסה הסגירות מפורשות בעתרתה.

לגביו דוחות המידע שסומנו 7, 6, 5, 1 בנספח לתעוזת החסין, ומועד מסירת המידע, עיינתי בתוכן המלא של הידיעות ובפרטאות שנמסרו לסוגרים, והגעתי למסקנה כי חינויו של התוכן המלא להגנת הנאים אינה גבוהה ומנגד גילוי החומר עשוי להשפיע את פרטיו מוסרי המידע ובכך לפגוע בערכיהם המוגנים.

אשר לזהות מוסרי/ הידיעות האמורות, הרי שלאחר קבלת הפרטים המלאים מאנשי המודיעין, ניתן לשלו' את טענות הסגירות, ולקבוע כי אין מדובר בחומר היוכל לשיע לנאים בהגנתם, ומайдך, כאמור, מסירתו תסקן את חי' מוסרי/ הידיעות ותפגע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה.

אשר למידע שסומנו 9, 4, 3, 2 בנספח לתעוזת החסין, אני סבורה כי לאור מועד מסירת הידיעות לאור תוכנן, הן אין מהוות חומרCHKירה רלוונטי לתיק שבפני, וספק אם היה מקום להכניס לתיק המודיעין ולתעוזת החסין בתיק זה.

אשר למילימ שנמחקו מהבקשה להאזנת סתר, הרי שאין רלוונטיות לעניינו.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ערכית האיזונים הנדרשים בין האינטראס הציבורי לבין תרומות החומר החסוי להגנה, אני קובעת כי אין מדובר במקרה בו הצורך הראה לשם עשיית צדק, עדיף על האינטראס הציבורי שבאי גילוייה, ועל כן אני דוחה את העתירה.

המציאות תעבור העתק ההחלטה בדחיפות לב"כ הצדדים.

הפרוטוקול החסוי מיום 19.6.14 יתוקן בCapsfat בית המשפט.

ניתנה היום, כ"ב סיון תשע"ד, 20 יוני 2014, בהעדר הצדדים.

